

[Statsministeren.]

håber imidlertid, at det skal kunne lykkes at opnå samarbejde . . .

(Nedkastning af løbesedler fra presselogen).

Mødet udsat kl. 12.05.

Mødet genoptaget kl. 12.10.

Den midlertidige formand (*Skytte*):

Mødet er genoptaget. Jeg beklager afbrydelsen.

Statsministeren har ordet igen.

Statsministeren (*Poul Hartling*):

Jeg fortsætter, hvor jeg slap. Regeringen håber imidlertid, at det skal kunne lykkes at opnå samarbejde i praksis, således at det, der ikke kan formaliseres i øjeblikket, alligevel kan realiseres i det arbejde, som uafviseligt ligger foran os.

Den politik, som regeringen vil lægge frem for folketinget, følger de retningslinjer, som jeg redegjorde for i åbningstalen den 1. oktober i fjor. Jeg skal derfor henviser til denne tale, for så vidt angår de lovforslag, der vil blive fremsat i morgen og de nærmeste dage, eller som er under forberedelse.

De øjeblikkelige økonomiske problemer har stadig en alvorlig karakter. Der kan ganske vist på flere områder spores en vis lysning. Det, det nu gælder om, er, at vi ikke ødelægger de muligheder, der er. De seneste opgørelser viser, at priserne er ved at komme i ro, at betalingsbalancen er blevet forbedret, at renten er for nedadgående til gavn for hele erhvervslivet og ikke mindst for byggeriet. Hvis vi i det danske samfund kan lade være med at ødelægge dette grundlag og i stedet forstærke en rigtig udvikling og bygge videre på den, kan vi også komme igennem de store vanskeligheder, som vi står over for.

Det største og vigtigste problem er arbejdsløsheden. Regeringen har iværksat en række foranstaltninger, som bidrager til at formindske ledigheden. Regeringen står positivt over for initiativer, der på effektiv og holdbar måde kan bringe arbejdsløsheden

ned. En virkelig effektiv indsats over for ledigheden kræver imidlertid fremfor alt én ting: at vi beslutsomt vil sætte ind på at bremse stigningerne i omkostningerne. Overskriften over den aktuelle økonomiske politik må derfor være: omkostningerne skal bremses.

Et led i en omkostningsdæmpende politik, der kan forbedre konkurrenceevnen, er den nedsættelse af indkomstskatterne, der er gennemført. Regeringen har sammen med de partier, der står bag skattelettelserne, lagt vægt på, at lettelserne særlig skulle gavne grupper med mindre indkomster og mellemindkomster.

Erhvervenes omkostninger påvirkes af de offentlige udgifter. Regeringen står fast på, at disse skal begrænses. Sammen med andre partier er der opnået enighed om at begrænse statens udgifter i finansåret 1975-76 med i alt 7 mia kr. Sådanne begrænsninger kan naturligvis mærkes, men når de ses på baggrund af de opnåede skattelettelser, vil besparelserne ikke ramme dem, der er svagt stillet.

Omkostninger er også priser og lønninger. Det står klart, at hvis priserne og lønningerne får lov til at skrue sig i vejret, vil nye tusinder blive arbejdsløse. I forbindelse med arbejdsmarkedets parter og de implicerede organisationer må det derfor være målet at bremse disse stigninger. Regeringen havde ønsket problemerne afklaret inden jul. Det kunne vi ikke komme igennem med. Regeringen fremsætter nu til fremme af beskæftigelsen og til støtte for erhvervslivet en række af de lovforslag, der hører med i helhedsplanen.

Med hensyn til de forslag, der griber ind i pris- og løndannelse, har vi ønsket at se udviklingen i overenskomstforhandlingerne an. Vi har som hele det danske samfund et ønske om, at disse problemer kan finde deres løsning på en måde, der tager hensyn til alle parter, og som giver de bedste vilkår for produktion og beskæftigelse. En pris- og lønpause er stadig den rigtige løsning. Måden, hvorpå den kan sættes i værk, kan der forhandles om.

De politiske vilkår, som valget har givet, vil i folketinget fordre, at der vises god vilje fra mange sider til at yde et positivt medarbejde. Regeringen er sig sin stilling som mindretalsregering bevidst. Skal der nås re-